

§ 23.

De før nærværende Lov udstedte Patenter, som endnu ere i Kraft, beholde deres Gyldighed og blive i alle Henseender at bedømme efter de hidtil gjældende Regler.

Dog skal det staa en saadan Patenthaver frit for, i Stedet for det ældre Patent at erhverve et nyt i Overensstemmelse med denne Lov udstædt Patent, hvis Varighed (§ 4) da bliver at regne fra det tidligere Patents Udstedelsesdag.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Svorledes den Bemyndelse, der ordentligvis indrømmes for industrielle Opfindelser, rettelig skal begrændes, kan neppe siges at være bragt til fuldstændig Klarhed, idet af de ikke saa Fattere, der have gjort dette Emne til Gjenstand for videnskabelig Behandling, Nogle gaa ud fra, at Opfinderen har et ligefrem Krav ligeoverfor det Offentlige paa den samme Retsbemyndelse for sin Opfindelse som den, Staten iøvrigt yder ham mod Krænkelse af hans Eiendomsret, medens Andre nærmest betragte Patentbemyndelsen som en Præmie, der af praktiske Hensyn, nemlig for at befordre og opmuntre til Fremskridt paa Industriens Omraade, af Staten indrømmes Opfinderen, og atter Andre — hvad der vel turde have Meest for sig, — udlede den Ret til Bemyndelse, som ogsaa de indrømme Opfinderen, af et Slags kontraktmæssig Overenskomst mellem ham og det Offentlige, i Kraft af hvilken han stiller sin Opfindelse til det Almenes Afbenyttelse og Raadighed, mod at der som Bederlag indrømmes ham Afgang til indenfor et begrændset Tidrum at sikkre sig udelukkende Ret til at gjøre sig sin Opfindelse frugtbærende. Men om end Meningerne saaledes i den heromhandlede Henseende kunne være forskjellige, hersker der dog i det Væsentlige Enighed om, at Hensyn saavel til den Enkeltes som til det Offentliges Interesser gjøre det ønskeligt og rigtigt, at der indrømmes en vis Bemyndelse for industrielle Opfindelser, og denne Anskuelse er ogsaa i Praxis fuldstændigt kommen til Gyldighed, idet Patentinstitutet er anerkjendt i de fleste civiliserede Stater (saavidt vides er det alene Schweiz, der i saa Henseende danner en Undtagelse). Som bekendt ydes der ogsaa her i Landet Opfinderen Bemyndelse ved Meddelelse af Eneretspatenter; men medens der i de fleste fremmede Stater ad Lovgivningens Vel-

er givet ofte endog meget detaillerede Regler om saadan Enerets Erhvervelse, Udøvelse, Virkninger m. L., er for Danmarks Vedkommende Meddelelse af Patenter paa industrielle Opfindelser ganske overladt til Administrationens Godtbefindende, idet Eneret kun kan erhverves ved en formelig Bevilling, som det staar i Regjeringens Magt at give eller negte, og om der end gennem den administrative Praxis har uddannet sig visse Regler for Meddelelsen af Eneretsbevillinger, der ikke lettelig fraviges, og som ogsaa ere godkjendte ved Næringsloven af 29de Decbr. 1857 § 98, turde det dog ligesuldt være en velbegrundet Anseelse mod den nærværende Ordning, at den lader Bevillingsmyndigheden være raadende i Forhold af den heromhandlede Besskaffenhed, ligesom det ogsaa maa erkjendes, at de gennem Praxis udviklede Regler for Bevillingernes Meddelelse, ingenlunde kunne anses som fyldestgjørende. Der gaar saaledes forud for Patentets Meddelelse en Underfølgelse af Opfindelsen, navnlig af dens Nyhed, men Patentet meddeles dog paa Opfindereens eget Ansvar saaledes, at det bliver at anse for tabt, naar det bevises, at nogen Anden forinden har bragt Opfindelsen til Udførelse her i Riget. Patentet hjemler Opfinderen udelukkende Ret til Forsærdigelse af Opfindelsens Gjenstand, men dertmod ikke til Forhandlingen af samme, saa at altsaa Enhver fra Udlandet kan indføre, benytte og forhandle aldeles lignende Gjenstande som de patenterede. Der gjøres Forskjel mellem Indlænding og Udlanding, idet Varigheden af de Patenter, som indrømmes de Forskærnte, udstrækkes indtil 10, stundom indtil 15 Aar, medens der i Reglen ikke tilstaaes de Sidstærnte en længere Eneret end 5 Aar. Indførte Opfindelser beskyttes ved Patent, selv om den Sø-